

Daniel Kitabı - Yüz Yirmi Bir Numara

Ahir zamanın alametlerini çözmek: Mesih'in baharda tomurcuklanan ağaçlara dair işaretlerini anlamak

Jeff Pippenger
2024-03-07

Mesih, halkının son günlerin "işaretlerini" ve bu "işaretlerin" ne anlama geldiğini anlaması için baharın tomurcuklanan ağaçlarına dikkat çekti.

Mesih, halkına kendi gelişinin işaretlerini gözetmelerini ve kendilerine gelecek Kralın belirtilerini gördüklerinde sevinmelerini buyurmuştu. 'Bu şeyler gerçekleşmeye başladığında,' dedi, 'o zaman yukarı bakın ve başlarınızı kaldırın; çünkü kurtuluşunuz yakındır.' O, takipçilerine baharın tomurcuklanan ağaçlarını göstererek şöyle dedi: 'Onlar şimdi filizlenmeye başladığında, siz de bizzat görür ve bilirsiniz ki yaz artık yakındır. Aynı şekilde siz de, bu şeylerin gerçekleştiğini gördüğünüzde, Tanrı'nın krallığının yakın olduğunu bilin.' Luka 21:28, 30, 31. Büyük Mücadele, 308.

Son günlerin "işaretleri", birinci meleğin hareketini ilan eden ve başlatan "işaretlerle" örneklenmişti. Bu "işaretler" göklerin sarsılmasını da içeriyordu; ancak Yoel, son günlerin "işaretleri"nin (İsrail'in günahının aranıp da bulunmayacağı; Tanrı'nın kutsal dağının sonsuza dek kutsal olacağı, çünkü artık hiçbir yabancı onun içinden bir daha geçmeyecek olan günlerin) göklerin güçlerinin sarsılmasının yanı sıra yeryüzünün güçlerinin sarsılmasını da içereceğini bildirir. Kardeş White, göklerin güçlerinin sarsılması ile yeryüzünün güçlerinin sarsılması arasındaki ayrımı belirtir.

16 Aralık 1848'de Rab bana göklerin güçlerinin sarsılmasını gösterdi. Matta, Markos ve Luka'nın kaydettiği belirtileri verirken Rab "gök" dediğinde göğü, "yer" dediğinde de yeri kastettiğini gördüm. Göklerin güçleri güneş, ay ve yıldızlardır. Göklerde hüküm sürerler. Yerin güçleri ise yeryüzünde hüküm sürenlerdir. Göklerin güçleri Tanrı'nın sesiyle sarsılacak. O zaman güneş, ay ve yıldızlar yerlerinden oynatılacak. Yok olup gitmeyecekler, fakat Tanrı'nın sesiyle sarsılacaklar.

Karanlık, ağır bulutlar yükselip birbiriyle çarpıştı. Atmosfer yarıldı ve geriye doğru çekildi; sonra, Tanrı'nın sesinin geldiği Orion'daki açıklıktan yukarı bakabildik. Kutsal Kent o açıklıktan inecek. Yeryüzünün güçlerinin şimdi sarsılmakta olduğunu ve olayların sırayla gerçekleştiğini gördüm. Savaş ve savaş söylentileri, kılıç, kıtlık ve salgın hastalık önce yeryüzünün güçlerini sarsacak; sonra Tanrı'nın sesi güneşi, ayı ve yıldızları ve bu yeryüzünü de sarsacak. Avrupa'daki güçlerin sarsılmasının, bazılarının öğrettiği gibi, göklerin güçlerinin sarsılması olmadığını; bunun öfkeli ulusların sarsılması olduğunu gördüm. Erken Yazılar, 41.

Matta, Markos ve Luka'da göklerin sarsılması, güneş, ay ve yıldızlarla sembolize edilen, gökleri yöneten güçlerin sarsılmasını ifade eder. Bu göksel güçlerin hepsi sarsıldı ve birinci meleğin hareketini başlatan ve ilan eden "işaretleri" ortaya çıkardı. O göksel güçler, üçüncü meleğin hareketi sırasında yeniden sarsılacak. Ama üçüncü meleğin hareketinde, yeryüzünün güçleri de

sarsılacak. Yeryüzünün güçleri, yeryüzünü yöneten güçlerdir. 11 Eylül 2001'de göğün değil, yeryüzünün güçleri sarsıldı.

“Benim, New York’un bir gelgit dalgasıyla silinip süpürüleceğini bildirdiğime dair söz mü çıkıyor? Bunu ben hiçbir zaman söylemedim. Orada kat kat yükselen büyük binalara bakarken şöyle dedim: ‘Rab yeri şiddetle sarsmak için ayağa kalktığında ne korkunç sahneler yaşanacak! O zaman Vahiy 18:1–3’ün sözleri yerine gelecektir.’ Vahiy’in on sekizinci bölümünün tümü, yeryüzünün üzerine gelmekte olan şeylere dair bir uyarıdır. Fakat New York’un başına özellikle ne geleceğine ilişkin bana verilmiş belirli bir ışık yoktur; yalnızca şunu biliyorum ki, bir gün oradaki büyük binalar Tanrı’nın kudretinin çevirip altüst etmesiyle yıkılacaktır. Bana verilen ışıktan biliyorum ki, dünyada yıkım vardır. Rab’den gelen tek bir söz, O’nun kudretli gücünün tek bir dokunuşu, ve bu devasa yapılar çökecektir. Dehşetini hayal bile edemeyeceğimiz sahneler yaşanacaktır.” Review and Herald, 5 Temmuz 1906.

Milleritlerin tarihinde, Luka’nın kaydettiği işaretlerden biri “ulusların sıkıntısı”ydı. Uluslar, yeryüzünü yöneten güçleri temsil eder ve 11 Eylül 2001’de, üçüncü Vay peygamberlik tarihine girdiğinde, yeryüzündeki her ulus sarsıldı. Bu yeryüzündeki sarsıntı Luka 21’de temsil edilmişti, ama yeryüzünün güçlerinin sarsılması biçimindeki Kutsal Kitap ifadesiyle değil. O, New York’un büyük binaları yıkıldığında dünyadaki ulusların üzerine gelen türden, “ulusların sıkıntısı” ifadesiyle temsil edilmişti. Luka’daki “ulusların sıkıntısı”, yeryüzünün güçlerinin sarsılmasıdır ve bu, Milleritlerin tarihinde yerine gelmiştir.

"Yeryüzünün güçlerinin şimdi sarsılmakta olduğunu ve olayların ardı ardına geldiğini gördüm. Savaş ve savaş söylentileri, kılıç, kıtlık ve veba önce yeryüzünün güçlerini sarsacak; sonra Tanrı'nın sesi güneşi, ayı ve yıldızları ve bu yeryüzünü de sarsacaktır. Avrupa'daki güçlerin sarsılmasının, bazılarının öğrettiği gibi, göğün güçlerinin sarsılması olmadığını, fakat öfkeli ulusların sarsılması olduğunu gördüm." Erken Yazılar, 41.

"Öfkeli ulusların güçlerinin sarsılması", Adventizmin erken tarihinde "Avrupa’daki güçlerin" sarsılmasıyla örneklendirildiği üzere, "yeryüzünün güçlerinin" sarsılmasıdır. Uriah Smith, 1838’de Avrupa’daki güçleri neyin sarstığını tespit etti.

Doğunun Hristiyan imparatoru tarafından iktidarın gönüllü olarak Türklerin eline bırakılmasıyla bu [6.] borunun peygamberî dönemi başladıysa, sona erişinin de Türk sultanının o iktidarı yine gönüllü olarak Hristiyanların eline geri bırakılmasıyla işaretleneceği sonucunu haklı olarak çıkarabiliriz. 1838’de Türkiye Mısır’la savaşa girdi. Mısırlılar, Türk gücünü devirecek gibi görünüyordu. Bunu önlemek için Avrupa’nın dört büyük gücü, İngiltere, Rusya, Avusturya ve Prusya, Osmanlı hükümetini desteklemek üzere müdahale etti. Türkiye onların müdahalesini kabul etti. Londra’da bir konferans toplandı ve Mısır Paşası Mehemet Ali’ye sunulmak üzere bir ultiatom hazırlandı. Bu ultiatom Mehemet’in eline verildiğinde, Osmanlı İmparatorluğu’nun kaderinin fiilen Avrupa’nın Hristiyan güçlerinin eline bırakılmış olacağı açıktır. Bu ultiatom 11 Ağustos 1840 günü Mehemet’in eline verildi! Ve tam o gün Sultan, dört gücün büyükelçilerine, Mehemet’in önerdikleri şartlara uymayı reddetmesi halinde ne yapılması gerektiğini soran bir nota gönderdi. Yanıt, ortaya çıkabilecek herhangi bir durum konusunda endişelenmesine gerek olmadığı yönündeydi; çünkü bunun için tedbir almışlardı.

Peygamberî dönem sona erdi ve tam o gün, Müslüman işlerinin kontrolü Hristiyanların eline geçti; tıpkı Hristiyan işlerinin kontrolünün 391 yıl 15 gün önce Müslümanların eline geçmiş olması gibi. Böylece ikinci felaket sona erdi ve altıncı boru çalmayı bıraktı. Uriah Smith, Mevcut Gerçeğin Özeti, 218.

İkinci Vay dönemindeki İslam, gücünün zirvesini geride bırakmıştı; Tanrı'nın sözüne göre bu güç üç yüz doksan bir yıl ve on beş gün sürecek. Ne var ki 1830'larda Mısır, Müslüman tarihinin ikinci büyük cihadını sürdürmek amacıyla Mısır'da halifeliği yeniden tesis etmeye çalışıyordu. Daha fazla İslami savaş olasılığı, Avrupa'nın büyük devletlerini korkudan titretiyordu. On yıllar boyunca, İslam'ın savaşını yeniden alevlendirmesiyle ilgili kriz, o yılların tarihçileri ve muhabirleri tarafından "Doğu Sorunu" olarak adlandırıldı. Doğu'nun çocuklarının yürüttüğü savaş, yüzyıllar boyunca dinlerini Roma Kilisesi'nden alan Avrupa uluslarına karşı sürdürülmüştü. 1838'de, Mesih'in sözünü ettiği "ulusların sıkıntısı", İslam'ın eski Roma İmparatorluğu'na karşı yürüttüğü savaşın ortaya çıkardığı, öfkeli ulusların sarsılışını temsil ediyordu.

"Büyük Fırat Nehri'nde bağlı bulunan dört meleğin [salıverilmesi] ile şunu anlıyorum ki Tanrı, Osmanlı İmparatorluğu'nu oluşturan ve Konstantinopolis'te Doğu İmparatorluğu'nu boyun eğdirmeye boşuna teşebbüs etmiş, Avrupa'yı fethetmede de pek az ilerleme kaydetmiş olan dört başlıca ulusun, şimdi Konstantinopolis'i ele geçirmelerine ve Avrupa'nın üçte birini istila edip boyunduruk altına almalarına izin vermek üzereydi; nitekim on beşinci yüzyılın ortalarında olan da buydu." William Miller'in Eserleri, Cilt 2, 121.

Luka'da yer alan anlatıda ulusların sıkıntısı, "şaşkınlık içinde; denizin ve dalgaların uğultusu" ve insanların "korkudan ve yeryüzüne gelecek olanları beklemekten yüreklerinin erimesi" ile betimlenmişti. Doğu Sorunu'nun yol açtığı şaşkınlık, ta yirminci yüzyıla kadar dünyanın güçlerini sarsmaya devam etti ve o sıkıntının sembolü "insanların korkudan yüreklerinin erimesi" ile "denizin ve dalgaların uğultusu" oldu.

"Tanrı'nın kullarının bu mühürlenmesi, Hezekiel'e görümde gösterilenin aynısıdır. Yuhanna da bu son derece sarsıcı vahyin tanıdığı olmuştu. Denizin ve dalgaların uğuldadığını, insanların yüreklerinin korkudan bayıldığını gördü. Yerin sarsıldığını ve dağların denizin ortasına taşındığını (ki bu harfî olarak gerçekleşmektedir), sularının uğuldayıp kabardığını ve dağların onun taşkınlığıyla sallandığını müşahade etti. Ona, korkunç görevlerini yerine getiren belalar, salgın hastalık, kıtlık ve ölüm gösterildi." Testimonies to Ministers, 445.

Yuhanna'ya yüz kırk dört binin mühürlenmesi gösterildiğinde, denizlerin ve dalgaların uğultusuyla ve insanların korkudan bayılmasıyla simgelenen ulusların sıkıntısını gördü; ve bu, Hezekiel'e dokuzuncu bölümde gösterilenle aynı mühürlenmeydi. Hezekiel'e mühürlemenin iç unsurları, Yuhanna'ya ise mühürlemeyle ilişkili dış unsurlar gösterildi. Yuhanna, ulusların öfkelenmesinin yüz kırk dört binin mühürlenmesiyle bağlantılı olduğunu gördü; ve ulusların öfkelenmesi, Luka'daki "ulusların sıkıntısı"dır; bu da tarihsel olarak Doğu Sorunu olarak tanımlanır. Yuhanna'ya, üçüncü "Eyvah"ın İslamının, yüz kırk dört binin mühürlenmesinin dışsal işareti olduğu gösterildi.

“Şimdiki zaman, yaşayan herkes için ezici bir ilgi zamanıdır. Yöneticiler ve devlet adamları, güven ve yetki mevkilerini işgal eden kimseler, bütün sınıflardan düşünen erkekler ve kadınlar, dikkatlerini çevremizde olup biten olaylara çevirmişlerdir. Milletler arasında var olan gergin ve huzursuz ilişkileri gözlemlemektedirler. Her dünyevî unsur ele geçirmekte olan yoğunluğu fark etmekte ve büyük, belirleyici bir şeyin gerçekleşmek üzere olduğunu—dünyanın muazzam bir krizin eşiğinde bulunduğunu—kavramaktadırlar.

“Melekler şimdi çekişmenin rüzgârlarını tutmaktadır; öyle ki dünya yaklaşmakta olan felaketi konusunda uyarılınca dek esmesinler; fakat yeryüzü üzerine patlamaya hazır bir fırtına toplanmaktadır; ve Tanrı meleklerine rüzgârları salıvermelerini buyurduğunda, öyle bir çekişme sahnesi olacaktır ki hiçbir kalem onu tasvir edemez.

"Kutsal Kitap ve yalnızca Kutsal Kitap, bu konulara doğru bir bakış sunar. Dünyamızın tarihindeki büyük nihai sahneler burada açığa vurulur: şimdiden gölgelerini önümüze düşüren olaylar; yaklaşmalarının sesi yeryüzünü titretiyor ve insanların yürekleri korkudan dayanamıyor." Eğitim, 179, 180.

Luka 21. bölümde İsa, Millerci hareketi başlatan "alametleri" belirledi ve Bayan White'a göre bu "alametlerin" hepsi gerçekleşti. Lizbon depremi, karanlık gün, yıldızların düşmesi ve ulusların sıkıntısı — ki bu, Şark Meselesi'nin doğurduğu korku içinde İslam tarafından yerine getirilen, yeryüzündeki güçlerin sarsılmasını temsil ediyordu — hepsi gerçekleşti. Millerci "alametler" ayrıca İnsanoğlu'nun bir bulutla gelişini de içerir; bu, "alametlerin" Mesih tarafından verildiği sıraya uygun biçimde yerine geldi; çünkü ulusların sıkıntısı 1840'ta Osmanlı üstünlüğünün dizginlenmesiyle sona erdikten sonra, Mesih 22 Ekim 1844'te En Kutsal Yer'e geldi ve O geldiğinde bulutlarla geldi.

'Ve işte, insanoğluna benzer biri göğün bulutlarıyla geldi; Günlerin Eskisi'ne geldi ve O'nun huzuruna çıkarıldı. Ve O'na egemenlik, yücelik ve bir krallık verildi ki bütün halklar, uluslar ve diller O'na hizmet etsin; O'nun egemenliği geçmeyecek sonsuz bir egemenliktir.' Daniel 7:13, 14. Burada tasvir edilen Mesih'in gelişi O'nun yeryüzüne ikinci gelişi değildir. O, aracı olarak yürüttüğü hizmetin sonunda kendisine verilecek olan egemenliği, yüceliği ve krallığı almak üzere gökte Günlerin Eskisi'nin yanına gelir. Peygamberlikte 1844'te 2300 günün sona erdiğinde gerçekleşeceği önceden bildirilen, O'nun yeryüzüne ikinci gelişi değil, işte bu gelişidir. Göksel meleklerin eşliğinde büyük Başkâhinimiz En Kutsal Yer'e girer ve orada Tanrı'nın huzurunda, insanın yararı için yürüttüğü hizmetin son eylemlerini yerine getirmek üzere görünür—inceleme yargısı işini yerine getirmek ve yararlarını hak ettikleri gösterilen herkes için kefaretiler sağlamak. Büyük Mücadele, 479.

Milleritlerin tarihiyle ilişkili "işaretler", yüz kırk dört binin tarihiyle ilişkili "işaretlerin" habercisiydi. Mesih, benzetme aracılığıyla tarihsel anlatıya ikinci bir tanıklık sağladığında, öğrencilerinin dikkatini "baharın tomurcuklanan ağaçlarına" çekti. Onlara, ağaçlar tomurcuklanmaya başladığında dünyanın sonunun yakın olduğunu anlayacaklarını ve baharın tomurcuklanan ağaçlarına tanıklık eden kuşağın, O'nun ikinci gelişinin ateşleri içinde göklerin ve yerin geçip gittiğini görecektik kadar yaşayacağını bildirdi.

Onlar sürgün verince, yazın artık yakın olduğunu kendiliğinizden görür ve bilirsiniz. Aynı şekilde siz de, bu şeylerin gerçekleştiğini gördüğünüzde, bilin ki Tanrı'nın Egemenliği yakındır. Size doğrusunu söyleyeyim: Her şey yerine gelinceye dek bu kuşak geçip gitmeyecektir. Gök ve yer geçip gidecek, ama sözlerim asla geçip gitmeyecek. Luka 21:30-33.

Soru şu hâle gelir: "Ağaçlar ne zaman sürgün vermeye başladı?" Geç yağmur 11 Eylül 2001'de çiselemeye başladı; Yeşaya'ya göre bu, Tanrı'nın "doğu rüzgârı gününde sert rüzgârı"nın "günü"dür.

Ölçüyle, sürgün verdiğinde onunla muhakeme edilir; o, doğu rüzgârının gününde sert rüzgârını dindirir. Bununla Yakup'un suçu arındırılacaktır; günahını ortadan kaldırmanın bütün semeresi de şudur: o, sunağın bütün taşlarını parça parça dövülmüş kireç taşları gibi yaptığında, koruluklar ve putlar ayakta kalmayacaktır. Yine de tahkimli şehir ıssız kalacak, mesken terk edilecek ve bir çöl gibi bırakılacak; orada buzağı otlayacak, orada yatacak ve onun dallarını tüketecek. Dalları kurduğunda koparılacak; kadınlar gelip onları ateşe verecek; çünkü bu anlayışsız bir halktır; bu yüzden onları yapan onlara acımayacak, onları biçimlendiren de onlara lütf göstermeyecektir. Ve o gün olacak ki, Rab ırmağın kanalından Mısır'ın deresine kadar olan yerleri silkeleyecek, ve ey İsrail oğulları, siz birer birer toplanacaksınız. Ve o gün olacak ki, büyük boru çalınacak; Asur diyarında yok olmak üzere olanlar ve Mısır diyarındaki sürgünler gelecek ve Yerusâlim'deki kutsal dağda Rab'be tapınacaklar. Yeşaya 27:8-13.

Geç yağmur 11 Eylül 2001'de (ölçülü olarak) serpilmeye başladı ve geç yağmur mesajı ile sahte barış ve güvenlik mesajı üzerine tartışma başladı. Bu tartışmanın tarihi, Yakup'un suçunun arındırıldığı (yani kefaretinin ödendiği) dönemdir. Habakkuk'un tartışması olan bu tartışmanın tarihi, yüz kırk dört binin mühürlenmesi dönemidir; bu dönem, Laodikyalı Yedinci Gün Adventistinin Rab'bin ağzından kusulmasıyla son bulur; çünkü o, "muhkem şehir" olarak ıssız kalacaktır; zira anlayıştan yoksun bir halkın kentine dönüşmüştü; bu halk merhamet de lütf da bulmaz. O zamanda Vahiy on sekizinci bölümün "ikinci sesi", yedinci borazan ve üçüncü "vay" olan büyük bir borazanı üfleyecek ve Tanrı'nın diğer sürüsü, muzaffer kilisenin hareketi haline gelmiş olacak olan "Yerusâlim'e gelip tapınacaktır.

11 Eylül 2001, dünya tarihinin son neslinin geldiğini gösterir ve yalnızca baharda ağaçların tomurcuklandığını fark edenler, ağaçların tomurcuklanmasına neden olan yağmuru alacaklardır. Yalnızca üçüncü felaketin İslamının, son yağmurun gelişini ve yüz kırk dört binin mühürlenmesini işaret ettiğini fark edenler, o grubun arasında yer alacaklardır.

"Yalnızca sahip oldukları ışığa uygun yaşayanlar daha büyük ışık alacaklardır. Etkin Hristiyan erdemlerinin hayata geçirilmesinde her gün ilerlemiyorsak, son yağmurda Kutsal Ruh'un tezahürlerini tanıyamayacağız. O, çevremizdeki yüreklere yağıyor olabilir, ama biz onu ne ayırt edebilecek ne de alabileceğiz." Din Adamlarına Tanıklıklar, 507.

"Son yağmuru beklememeliyiz. Üzerimize düşen lütfün çiğini ve sağanaklarını tanıyıp benimseyecek olanların hepsinin üzerine gelmektedir. Işığın kırıntılarını topladığımızda, O'na güvenmemizden hoşnut olan Tanrı'nın sadık merhametlerinin kıymetini bildiğimizde, o zaman her vaat yerine getirilecektir. Çünkü nasıl ki toprak filizini çıkarır ve bahçe içine ekilenleri yeşertir; aynı şekilde Rab Tanrı da doğruluğu ve övgüyü bütün ulusların önünde

filizlendirecektir' (Yeşaya 61:11). Bütün yeryüzü Tanrı'nın görkemiyle dolacaktır." The Seventh-day Adventist Bible Commentary, cilt 7, 984.

Çalışmaya bir sonraki makalede devam edeceğiz.

"Yardım edebilecek olanlar--görevlerinin bilincine uyandırılmadıkça-- üçüncü meleğin yüksek sesli çağrısı işitildiğinde Tanrı'nın işini tanımayacaklar. Işık, yeryüzünü aydınlatmak üzere ortaya çıktığında, Rab'be yardıma gelmek yerine, dar fikirlerine uysun diye O'nun işini kısıtlamak isteyecekler. Şunu söyleyeyim ki Rab, bu son işte, alışılmış düzenin çok dışında ve herhangi bir insan planlamasına aykırı bir şekilde çalışacaktır. Aramızda, dünyaya verilecek mesajda üçüncü meleğe katılan meleğin yönlendirmesi altında iş ilerlerken bile hangi hareketlerin yapılacağını dikte etmek isteyen, Tanrı'nın işini her zaman kontrol etmek isteyenler olacaktır. Tanrı, dizginleri kendi ellerine aldığını gösterecek yollar ve araçlar kullanacaktır. Doğruluk işini gerçekleştirmek ve tamamına erdirmek için kullanacağı basit araçlar, çalışanları şaşırtacaktır." Hizmetkarlara Tanıklıklar, 300.